DZIENNIK USTAW
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 lipca 1975 r. **Nr 24**

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

129 — Umowa między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisana w Wiedniu dnia 2 października 1974 r. 325

130 — Oświadczenie rządowe z dnia 13 czerwca 1975 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r. 332

131 — Konwencja konsularna między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii, podpisana w Wiedniu dnia 2 października 1974 r. 332

132 — Oświadczenie rządowe z dnia 13 czerwca 1975 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r. 340

129

UMOWA

między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodów i majątku,

podpisana w Wiedniu dnia 2 października 1974 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 2 października 1974 roku została podpisana w Wiedniu Umowa między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, w następującym brzmieniu dosłownym:

UMOWA

między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydent Związkowy Republiki Austrii

powodowani chęcią rozwijania i ułatwiania stosunków gospodarczych obu Państw postanowili zawrzeć Umowę w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku i w tym celu wyznaczyli swoich pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
Pana Józefa CZYRKA,

Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Prezydent Związkowy Republiki Austrii:
Pana Dr Alfreda TWAROCHA,

Kierownika Sekcji w Związkowym Ministerstwie Finansów.

Pełnomocnicy po wymianie swoich pełnomocnictw uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie uzgodnili, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy.

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy Umowa.

(1) Niniejsza Umowa dotyczy — bez względu na sposób poboru — podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się w jednym z obu Umawiających się Państw.

(2) Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku ze sprzedaży ruchomego lub nieruchomego majątku, jak również podatki od przyrostu majątku.

(3) Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą w szczególności:

a) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
   1. podatek dochodowy;
   2. podatek od wynagrodzeń;
   3. podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy do podatku dochodowego albo podatku od wynagrodzeń);

b) w Republice Austrii:
   1. podatek dochodowy (die Einkommensteuer);
   2. podatek od osób prawnych (die Körperschaftsteuer);
   3. danina członków rad nadzorczych (die Aufsichtsratsabgabe);
   4. podatek majątkowy (die Vermögensteuer);
   5. podatek od majątku nie podlegającego podatkowi spadkowemu (die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftssteuer entzogen sind);
   6. podatek przemysłowy łącznie z podatkiem od sumy płac (die Gewerbesteuer einschliesslich der Lohnsummensteuer);
   7. podatek gruntowy (die Grundsteuer);
   8. danina od gospodarstw rolnych i leśnych (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben);
   9. składki gospodarstw rolnych i leśnych na rzecz Funduszu Wyrównawczego zasiłków rodzinnych (die Beiträge von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen);
   10. danina od wartości nie zabudowanych gruntów (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken).

(4) Niniejsza Umowa dotyczy również wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które w przyszłości będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce.

(5) Postanowienia niniejszej Umowy w zakresie opodatkowania dochodu albo majątku mają odpowiednie zastosowanie do podatku przemysłowego, dla którego podstawy obliczenia nie stanowi dochód lub majątek.

Artykuł 3

Ogólne definicje.

(1) W rozumieniu Umowy, jeżeli z kontekstu nic innego nie wynika:

a) wyrażenia „Umawiające się Państwo" i „drugie Umawiające się Państwo" oznaczają odpowiednio Polską Rzecząpospolitą Ludową lub Republiką Austrii;

b) wyrażenie „osoba" obejmuje osoby fizyczne i spółki;

c) wyrażenie „spółka" oznacza osoby prawne lub jednostki prawne, które dla opodatkowania traktuje się jako osoby prawne;

d) wyrażenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

e) wyrażenie „właściwa władza" oznacza w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Ministra Finansów i w Republice Austrii — Związkowego Ministra Finansów.

(2) Przy stosowaniu niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nic innego nie wynika, każde inaczej nie zdefiniowane określenie ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Państwa w zakresie podatków, które są przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

(1) W rozumieniu niniejszej Umowy wyrażenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu, z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne podobne znamiona.

(2) Jeżeli stosownie do ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas stosuje się następujące zasady:

a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze;

b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym Umawiającym się Państwie, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;

c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa w żadnym z Umawiających się Państw, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania na terytorium tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem.

(3) Jeżeli stosownie do ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład.

(1) W rozumieniu niniejszej Umowy wyrażenie „zakład" oznacza stałą placówkę, w której całkowicie albo częściowo wykonuje się działalność przedsiębiorstwa.

(2) Wyrażenie „zakład" obejmuje w szczególności:

a) miejsce zarządzania,

b) filię,

c) biuro, w którym prowadzona jest działalność handlowa,

d) zakład fabryczny,

e) warsztat,

f) kopalnię, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw ziemnych,

g) budowę albo montaż, których okres przekracza 24 miesiące.

(3) Nie stanowią zakładu:

a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr, albo towarów przedsiębiorstwa,

b) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania,

c) zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,

d) stałe placówki, utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa albo w celu uzyskiwania informacji,

e) stałe urządzenie utrzymywane wyłącznie dla celów reklamowych, dla dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o przygotowawczym lub pomocniczym charakterze.

(4) Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 5, działa w Umawiającym się Państwie dla przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, iż w tym pierwszym Państwie istnieje zakład, jeżeli ta osoba posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo w tym Państwie zwykle wykonuje, chyba że jej działalność ogranicza się tylko do zakupu dla przedsiębiorstwa dóbr lub towarów.

(5) Nie będzie się traktować przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie, tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, o ile te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności handlowej.

(6) Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo tam wykonującą swoje czynności (przez posiadanie tam zakładu albo w inny sposób), nie oznacza, że jedna z nich jest zakładem drugiej.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości.

(1) Dochody z majątku nieruchomego mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

(2) Wyrażenie „majątek nieruchomy" rozumie się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Pojęcie to obejmuje w każdym przypadku przynależność do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa cywilnego o gruntach, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki i samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

(3) Ustęp 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu lub dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

(4) Ustępy 1 do 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw.

(1) Zyski z przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jednak w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

(3) Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej.

(4) O ile w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, ustęp 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami tego artykułu.

(5) Zysk zakładu nie może być ustalony na podstawie samego tylko zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa.

(6) Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją powody, aby postąpić inaczej.

(7) Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tego artykułu nie naruszają postanowień tych innych artykułów.

(8) Postanowienia tego artykułu mają również zastosowanie do udziałów w zyskach z tytułu uczestnictwa w przedsiębiorstwie w charakterze cichego wspólnika.

Artykuł 8

Żegluga morska, śródlądowa i powietrzna.

(1) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, osiągająca zyski z eksploatacji statków morskich lub samolotów w komunikacji międzynarodowej może być opodatkowana tylko w tym Umawiającym się Państwie.

(2) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, osiągająca zyski z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków żeglugi śródlądowej może być opodatkowana tylko w tym Umawiającym się Państwie.

(3) Postanowienia ustępu 1 i 2 mają również zastosowanie, gdy przedsiębiorstwo posiada na obszarze drugiego Państwa agenturę dla przewozu osób lub towarów albo gdy przewóz odbywa się czarterowymi pojazdami, contenerami albo barkami eksploatowanymi w systemie LASH. Ma to jednak zastosowanie tylko w odniesieniu do czynności, które pozostają w związku z żeglugą powietrzną, morską i śródlądową, włączając w to usługę dostawczą.

(4) Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie w odniesieniu do udziałów przedsiębiorstw żeglugi powietrznej we wspólnocie eksploatacyjnej, niezależnie od tego, czy przewóz przeprowadzany jest przy pomocy własnych lub czarterowych pojazdów.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane.

Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli albo w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w tych przypadkach między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Artykuł 10

Dywidendy.

(1) Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę; podatek nie może jednak przekroczyć 10% kwoty dywidendy brutto.

(3) Użyty w tym artykule wyraz „dywidendy" oznacza wpływy z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również wpływy pochodzące z innych udziałów w spółce, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, zrównane są z wpływami z akcji.

(4) Nie stosuje się ustępów 1 i 2, jeżeli odbiorca dywidend mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie ma zakład w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, a udziały, z tytułu których wypłaca się dywidendy — faktycznie należą do tego zakładu. W tym przypadku należy stosować artykuł 7.

(5) Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend, które ta spółka płaci osobom nie mającym miejsca zamieszkania lub siedziby w tym drugim Państwie, ani też obciążać zysku spółki podatkiem od nie wydzielonego zysku, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie albo częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki.

(1) Odsetki, które pochodzą z jednego Umawiającego się Państwa i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym drugim Państwie.

(2) Użyty w tym artykule wyraz „odsetki" oznacza dochody od publicznych pożyczek, od skryptów dłużnych, także wtedy, kiedy są one zabezpieczone prawem zastawu na gruntach albo są zabezpieczone udziałem w zyskach i z roszczeń wszelkiego rodzaju, jak też wszelkie inne dochody, które według prawa podatkowego Państwa, z którego pochodzą, zrównane są z dochodami z pożyczek.

(3) Postanowienia ustępu 1 nie należy stosować, jeżeli odbiorca odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie ma zakład w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, i jeżeli roszczenie, dla którego zaspokojenia są płacone odsetki, faktycznie należy do tego zakładu. W tym przypadku należy stosować artykuł 7.

(4) Jeżeli między dłużnikiem i wierzycielem lub między każdym z nich a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym wypadku nadwyżka ponad tę kwotę może być opodatkowana według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne.

(1) Należności licencyjne, pochodzące z jednego Umawiającego się Państwa, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym drugim Państwie.

(2) Użyte w tym artykule wyrażenie „należności licencyjne" oznacza wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, które się płaci za użytkowanie lub prawo do użytkowania

praw autorskich, patentów, znaków towarowych (trade mark lub trade name), wzorów albo modeli, planów, tajnych formuł i procesów produkcyjnych albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub za udostępnienie doświadczeń przemysłowych, handlowych lub naukowych, albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania filmów kinematograficznych albo taśm filmowych lub magnetofonowych dla telewizji lub radia.

(3) Ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli odbiorca opłat licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie ma zakład w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą opłaty licencyjne, a prawo albo wartości majątkowe, za które płaci się opłaty licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu. W tym przypadku należy stosować artykuł 7.

(4) Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem albo między każdym z nich a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas artykuł ten stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę może być opodatkowana według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz przy uwzględnieniu innych przepisów niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku.

(1) Zyski ze sprzedaży majątku nieruchomego w rozumieniu artykułu 6 ustęp 2 mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek ten się znajduje.

(2) Zyski ze sprzedaży ruchomego majątku stanowiącego majątek zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo przynależnego do stałego urządzenia, którym osoba zamieszkała w jednym Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie, dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy sprzedaży takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiego stałego urządzenia, mogą być opodatkowane w drugim Państwie. Jednakże zyski ze sprzedaży ruchomego majątku wymienionego w artykule 22 ustęp 3 mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek ruchomy według wspomnianego artykułu może zostać opodatkowany.

(3) Zyski ze sprzedaży majątku nie wymienionego w ustępach 1 lub 2 mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym sprzedający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody.

(1) Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności podobnego rodzaju, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona normalnie stałą placówką. Jeżeli rozporządza ona taką stałą placówką, wówczas dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko o tyle, o ile mogą być przypisane tej stałej placówce.

(2) Określenie „wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielne wykonywanie działalności naukowej, literackiej, artystycznej, dydaktycznej albo oświatowej, jak również samodzielną działalność adwokatów, architektów, inżynierów, lekarzy i lekarzy dentystów.

Artykuł 15

Praca najemna.

(1) Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16, artykułu 18 i artykułu 19 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że wykonuje pracę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, wówczas osiągnięte za nią wynagrodzenia mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej wykonywanej na terenie drugiego Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym powołanym Państwie, jeżeli:

a) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę albo za pracodawcę, który nie ma w drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, i
b) wynagrodzenia nie pochodzą z zakładu albo ze stałego urządzenia, które pracodawca posiada w drugim Państwie, i
c) odbiorca przebywa w drugim Państwie nie dłużej niż jeden rok.

(3) Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, samolotu lub statku żeglugi śródlądowej, w ruchu międzynarodowym, mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę osoba osiągająca zyski z eksploatacji statku lub samolotu.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających.

Wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy.

(1) Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody zawodowych artystów, jak np. artystów scenicznych, filmowych, radiowych oraz telewizyjnych, jak też muzyków i sportowców z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności, mogą być opodatkowane w tym z Umawiających się Państw, w którym wykonują oni te czynności.

(2) Odmiennie od postanowień ustępu 1 dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1, osiągane przez osoby, które występują w ramach wymiany kulturalnej aprobowanej przez Państwo wysyłające, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, w którym mają miejsce zamieszkania.

Artykuł 18

Renty i emerytury.

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 1 renty, emerytury i podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie zamieszkałej w jednym Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne.

(1) Wynagrodzenia, włączając w to renty i emerytury płacone przez jedno Umawiające się Państwo albo przez jego jednostkę terenową, bezpośrednio albo ze specjalnego majątku utworzonego przez to Państwo lub przez jego jednostkę terenową, osobie fizycznej z tytułu usług w ramach sprawowania funkcji publicznych na rzecz tego Państwa lub jednostki terenowej, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

(2) Do wynagrodzeń za usługi, które pozostają w związku z działalnością kupiecką lub przemysłową jednego z Umawiających się Państw lub jego jednostek terenowych, mają zastosowanie artykuły 15, 16 i 18.

Artykuł 20

Nauczyciele i studenci.

(1) Wynagrodzenia nauczycieli akademickich i innych nauczycieli, którzy mają miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie i podczas przejściowego pobytu w drugim Umawiającym się Państwie, nie przekraczającego 2 lat, na uniwersytecie albo w innym zakładzie naukowym lub badawczym, nie służącym celom zarobkowym, wykonują działalność dydaktyczną albo prowadzą badania naukowe, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym Państwie.

(2) Płatności otrzymywane na utrzymanie, studia albo kształcenie przez stypendystę, studenta, praktykanta lub ucznia, który ma miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie albo przedtem miał tam miejsce zamieszkania i który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie wyłącznie dla studiów lub kształcenia się, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego drugiego Państwa.

Artykuł 21

Inne nie wymienione przychody.

Dochody nie wymienione wyraźnie w poprzednich artykułach osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 22

Opodatkowanie majątku.

(1) Majątek nieruchomy w rozumieniu artykułu 6 ustęp 2 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, na terenie którego jest położony.

(2) Majątek ruchomy, który stanowi majątek obrotowy zakładu danego przedsiębiorstwa albo który należy do stałej placówki służącej do wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

(3) Statki i samoloty w ruchu międzynarodowym, jak również majątek ruchomy, który służy eksploatacji tych statków i samolotów, może być opodatkowany tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę osoba, która osiąga zyski z eksploatacji statków lub samolotów.

(4) Wszelkie inne składniki majątkowe osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Metoda zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu.

(1) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiąga przychody lub posiada majątek, a te przychody albo ten majątek według tej Umowy mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas pierwsze Państwo — z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2 — wyłączy te przychody albo ten majątek spod opodatkowania; Państwo to może jednak przy ustalaniu podatku od pozostałego dochodu albo pozostałego majątku tej osoby zastosować stawkę podatkową, która zostałaby zastosowana, gdyby odnośne przychody albo odnośny majątek nie zostały wyłączone spod opodatkowania.

(2) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiąga przychody, które zgodnie z postanowieniami artykułu 10 mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas pierwsze Państwo zaliczy na poczet podatku należnego od dochodu tej osoby kwotę, która odpowiada podatkowi zapłaconemu w drugim Umawiającym się Państwie. Podlegająca zaliczeniu kwota nie może jednak przekraczać części podatku należnego przed zaliczeniem, która przypada na przychody osiągane z drugiego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 24

Równe traktowanie.

(1) Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym obywatele drugiego Umawiającego się Państwa w tych samych okolicznościach są lub mogą być poddani.

(2) Określenie „obywatel Państwa" oznacza:

a) wszystkie osoby fizyczne, które posiadają obywatelstwo Umawiającego się Państwa;

b) wszystkie osoby prawne, spółki osobowe i inne stowarzyszenia, które utworzone zostały według prawa Umawiającego się Państwa.

(3) Opodatkowanie zakładu, który posiada przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa drugiego Państwa, prowadzącego taką samą działalność.

Przepisu tego nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje on Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie zwolnień podatkowych, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego obszarze albo do przyznania tym osobom tych udogodnień, które zostaną przyznane osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim państwie na podstawie szczególnych umów istniejących z tym trzecim państwem.

(4) Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z tym obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.

(5) Użyty w tym artykule wyraz „opodatkowanie" oznacza podatki każdego rodzaju i określenia, z wyjątkiem polskich opłat meldunkowych i polskich opłat za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa.

(6) Stwierdza się, że zróżnicowane pobieranie podatków od dochodu, zysku i majątku, które jest przewidziane w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla przedsiębiorstw uspołecznionych nie narusza postanowień tego artykułu.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się.

(1) Jeżeli osoba mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie jest zdania, że zarządzenia Państwa lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które nie odpowiada niniejszej Umowie, wówczas może ona bez ujmy dla środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

(2) Jeżeli ta właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, ażeby przypadek ten uregulować po porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową.

(3) Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby we wzajemnym uzgodnieniu usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji i zastosowaniu Umowy. Mogą one również wspólnie rozważać, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane Umową.

(4) Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu stosowania niniejszej Umowy komunikować się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 26

Wymiana informacji.

(1) Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały wzajemne informacje potrzebne do wykonania niniejszej Umowy. Wszystkie w ten sposób wymienione informacje stanowią tajemnicę i mogą być udzielane tylko takim osobom lub władzom, które zajmują się wymiarem albo poborem podatków objętych niniejszą Umową.

(2) Ustęp 1 nie może być w żadnym przypadku interpretowany, tak jak gdyby zobowiązywał on jedno z Umawiających się Państw do:

a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawami lub praktyką administracyjną tego albo drugiego Państwa,

b) przekazywania danych, które według obowiązujących ustaw lub w zwykłym postępowaniu administracyjnym tego lub drugiego Umawiającego się Państwa nie są osiągalne,

c) udzielania informacji, które ujawniałyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (ordre public).

Artykuł 27

Wejście w życie.

(1) Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

(2) Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie 60 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, a jej postanowienia zostaną po raz pierwszy zastosowane w odniesieniu do podatków pobieranych od dnia 1 stycznia 1974 r.

Artykuł 28

Postanowienia przejściowe.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy tracą moc postanowienia Umowy między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austriacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisanej w Wiedniu dnia 22 kwietnia 1932 r.

Artykuł 29

Utrata mocy.

(1) Niniejsza Umowa pozostaje w mocy dopóki nie zostanie wypowiedziana przez jedno z Umawiających się Państw.

(2) Każde Umawiające się Państwo może po upływie pięciu lat od dnia jej wejścia w życie wypowiedzieć Umowę w drodze dyplomatycznej, na piśmie, z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu przed zakończeniem roku kalendarzowego. W tym przypadku nie należy stosować Umowy do lat podatkowych, które rozpoczną się po zakończeniu tego roku kalendarzowego.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Państw podpisali niniejszą Umowę i opatrzyli pieczęciami.

Sporządzono w Wiedniu dnia 2 października 1974 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Za Polską Rzeczpospolitą Ludową
J. Czyrek

Za Republikę Austrii
dr Alfred Twaroch

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 20 marca 1975 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

130

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 czerwca 1975 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 27 Umowy między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Wiedniu dnia 2 października 1974 r., nastąpiła w Warszawie dnia 23 maja 1975 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa wejdzie w życie dnia 22 lipca 1975 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

131

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii,

podpisana w Wiedniu dnia 2 października 1974 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 2 października 1974 roku została podpisana w Wiedniu Konwencja konsularna między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii, w następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA KONSULARNA
między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Republiką Austrii.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związkowy Prezydent Republiki Austrii,

kierując się życzeniem uregulowania i rozwoju stosunków konsularnych między obydwoma Państwami w duchu przyjaźni i współpracy,

postanowili zawrzeć Konwencję konsularną i w tym celu wyznaczyli swoimi Pełnomocnikami:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Józefa CZYRKA, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Związkowy Prezydent Republiki Austrii — Dr Heinricha HAYMERLE, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego, Sekretarza Generalnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZĘŚĆ I

DEFINICJE

Artykuł 1

1. Dla celów niniejszej Konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

a) „urząd konsularny" oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat i każdą agencję konsularną;

b) „okręg konsularny" oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;